

lingen af den kjøbenhavnske Skattelov, hvorfor skulde man da ikke ogsaa vedkjende sig den samme Grundfætning med Hensyn til Kjøbstæderne? Der kan ikke være nogen Tvivl om, at Thingets Beslutning i saa Henseende vil blive tilsvarende til den, der nylig er tagen. Nu staaer altsaa kun det Spørgsmaal tilbage, om der er Anledning til allerede nu at tage denne Sag under Overveielse for Kjøbstædernes Vedkommende. Dertil skal jeg bemærke, foruden hvad jeg anførte, da det forrige Lovforslag var for her, at der jo ved Loven om Næringsfrihed er foregaaet saadanne Forandringer i Næringsforholdene, at man ikke kan nægte, at Næringsdriften allerede nu maa ansees for at være en ikke god Skattebasis, hvortil endnu kommer den Overbeniisning hos en Mængde Borgere i Kjøbstæderne, at det vilde være helbigt, ifald en Lov af den Art, som her ligger for, kunde udfomme. Nu spørger jeg: er det da rigtigt, at vi oversee et saadant Dnsfe fra Kjøbstædernes Side? Kan den lovgivende Magt have Noget imod, at et saadant Dnsfe bliver opfyldt for deres Vedkommende? Jeg troer ikke, at der kan være Tale derom, thi dersom der var nogen Betænkelighed ved at gjøre Principet gjældende i dets Almindelighed, saa burde det heller ikke have været vedtaget for Københavns Vedkommende. Dersom man skulde troe, at man i den Henseende maatte afvente Erfaringen fra Kjøbenhavn, saa mener jeg, at det ikke kan medføre nogen større Fare: at indføre det for Kjøbstædernes, end der kan være ved at indføre det for Københavns Vedkommende. Jeg kan derfor ikke see, at der er nogen som helst Grund til at opsaette Sagens Ordning, indtil slige fra Kjøbenhavn vundne Erfaringer foreligger. Der er jo dog alligevel en stor Forskiel mellem Forholdene i Kjøbenhavn og i Kjøbstæderne; de Analogier, der kunne drages fra Forholdene her, kunne dog ikke ganske ligefrem anvendes paa Forholdene i disse, og jeg finder derfor ikke, at der er nogen Anledning til at vente med at komme dette Kjøbstædernes Dnsfe imøde, og at der er et saadant Dnsfe hos Kjøbstæderne, vide vi jo deraf, at Foranledningen til, at denne Sag er bleven reist fra den ærede Forslagsstillers Side, netop er en Beslutning, som er tagen i en af Syllands

største Kjøbstæder. Det er en temmelig almindelig udbredt Mening i Kjøbstæderne, at der ikke i Rigsdagen findes Elementer nok, som repræsenterer deres Interesser; de troe, at disse ere noget i Fare ved Rigsdagens Virksomhed, og jeg vil da spørge: er det rigtigt fra Rigsdagens Side at lade en Leilighed som denne gaae forbi, hvor man uden nogen Fare kan indrømme et saadant billigt Dnsfe? Jeg troer ikke, at det er rigtigt, og jeg for min Part vil derfor stemme for, at Sagen gaaer til anden Behandling. Den ærede Rigsdagsmand for Københavns 1ste Valgkreds (E. C. Parfen) har, som det forekommer mig, ved de Dphsninger, han meddeelte, viist, at der ikke kan være nogen Betænkelighed eller uovervindelig Vanskelighed ved at finde, hvor den Skat kan paalignes, som hidtil har været lignet paa Næringen, og jeg vil derfor opfordre dem, der troe, at det er rigtigt at komme dette billige Dnsfe fra Kjøbstædernes Side imøde, til at stemme for denne Sags videre Fremme.

J. M. Hansen: Jeg skal ogsaa anbefale at stemme for dette Forslags videre Fremme. Man kan nu vel ikke nægte, at de Indvendinger, der ere fremkomne fra den ærede Indenrigsministers Side, virkelig for enbeel ere aldeles begrundede; naar man imidlertid tænker sig Kjøbstædernes Skatteforhold omordnede i Righed med, hvad der nu er paataent for Kjøbenhavn, men ikke troer ret vel, forinden man seer Loven for Kjøbenhavn udfomme, at kunne gaae til at vedtage en lignende Lov for Kjøbstæderne, saa er paa den anden Side det Hensyn, at kunne hæve Næringsfatten til samme Tid, som Næringsloven ophæver de ældre Rettigheder, der vare knyttede til Borgerstabet, ogsaa et stærkt Moment, som ikke bør lades ude af Betragtning. Det forekommer mig derfor, at der kunde være god Grund til af dette sidste Hensyn aldeles midlertidigt at vedtage en Lov, som kunde staae, naar den kjøbenhavnske Lov var udfommen, indtil man nærmere havde seet, hvorledes den vil stille sig, og indtil det Udskift, som den høitagtede Indenrigsminister har bebudet fra Regjeringens Side med Hensyn til Kjøbstæd-Skatteforholdene, kunde komme tilstede og blive til Lov. — Det forekommer mig, at der